

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

1. Ensimmäinen kanneperuste: 14.4.2021 tehdyllä päätöksellä rikotaan SEUT 263 artiklan 2 kohdan olennaista muotomääräystä, sillä sitä ei ole laadittu säännöstenmukaisesti.
2. Toinen kanneperuste: 14.4.2021 tehdyllä päätöksellä ja sen liitteillä I–III rikotaan SEUT 263 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja olennaisia muotomääräyksiä ja loukataan oikeutta hyvään hallintoon, sillä siinä ei esitetä SEUT 296 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisia riittäviä perusteluja.
3. Kolmas kanneperuste: 14.4.2021 tehdyllä päätöksellä ja sen liitteillä I–II loukataan perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdan mukaista oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska päätöksen aineellista oikeellisuutta on käytännössä mahdotonta saattaa tehokkaan tuomioistuINVALVONNAN kohteeksi.
4. Neljäs kanneperuste: 14.4.2021 tehty päätös liitteineen on lainvastainen, sillä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63⁽¹⁾ 4–7 ja 9 artikla ovat lainvastaisia. Niillä laiminlyödään laitosten oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, sillä niiden perusteella annetaan luonteeltaan läpinäkymättömiä päätöksiä.
5. Viides kanneperuste: Mikäli katsotaan, että laitosten vakaussuorituksen läpinäkymätön laskenta perustuu jo asetuksen N:o 806/2014⁽²⁾ 70 artiklan 2 kohtaan ja direktiivin 2014/59⁽³⁾ 103 artiklan 2 ja 7 kohtaan, nämä säännökset ovat neljännessä kanneperusteessa mainituilla perusteilla lainvastaisia, ja on todettava, että niitä ei voida soveltaa.
6. Kuudes kanneperuste: 14.4.2021 tehdyllä päätöksellä rikotaan delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6 ja 7 artiklaa ja 20 artiklan 1 kohtaa, koska vastaaja ei ole riskikerrointa laskiessaan ottanut huomioon pysyvän varainhankinnan vaatimusta (NSFR) koskevaa riski-indikaattoria eikä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta (MREL) koskevaa riski-indikaattoria eikä myöskään riski-indikaattoreita ”monitahoisuus” (complexity) ja ”purkamismahdollisuudet” (resolvability).
7. Seitsemäs kanneperuste: 14.4.2021 tehdyllä päätöksellä ja sen liitteillä I–III rikotaan SEUT 263 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja olennaisia muotomääräyksiä ja loukataan perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaista oikeutta hyvään hallintoon, sillä kantajaa ei ole kuultu ennen päätöksen tekemistä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015 L 11, s. 44).

⁽²⁾ Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

⁽³⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Kanne 7.7.2021 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale v. SRB

(Asia T-403/21)

(2021/C 368/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hannover, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Flore ja J. Seitz)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii Deutsche Hypothekenbankin (osakeyhtiö) oikeudellisenä seuraajana unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 14.4.2021 tekemän päätöksen (numero SRB/ES/2021/22) siihen liittyvine liitteineen, erityisesti liitteen I, joka koskee yhdenmukaistetuissa liitteissä kaikkien niiden laitosten, jotka ovat vuodelta 2021 etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien laskelman kohteena, osalta (laitos laitokselta) erikseen esitettyjä laskennan tuloksia, siltä osin kuin niillä kulloinkin on merkitystä kantajan kannalta ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: Kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen
 - Vastaaja on jättänyt kuulematta Deutsche Hypothekenbankia ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä ja rikkonut siten Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan a alakohtaa.
- 2) Toinen kanneperuste: Menettelysääntöjen noudattamatta jättäminen
 - Riidanalainen päätös on pätemätön, koska sitä annettaessa on jätetty noudattamatta perusoikeuskirjan 41 artiklasta ja SEUT 298 artiklan yleisistä oikeusperiaatteista ja vastaajan työjärjestyksestä seuraavia yleisiä menettelyvaatimuksia .
- 3) Kolmas kanneperuste: Riidanalaisen päätöksen puutteellinen perusteleminen
 - Vastoin SEUT 296 artiklaa, riidanalainen päätös ei sisällä riittäviä perusteluja; erityisesti siitä puuttuvat nyt käsiteltävää asiaa koskevat perustelut eikä siinä ole esitetty olennaisia perusteluja suhteellisuuden ja harkinnan osalta.
 - Vuotuisen rahoitusosuuden laskenta ei ole ymmärrettävä erityisesti sen takia, että siinä on käytetty epäyhtenäisiä käsitteitä eikä tärkeitä välivaiheita ole kuvattu.
- 4) Neljäs kanneperuste: Tehokasta oikeussuojaa koskevan perusoikeuden loukkaaminen siksi, että riidanalaista päätöstä ei voida saattaa uudelleen tarkasteltavaksi
 - Kantajan on vaikeaa saattaa riidanalainen päätös tuomioistuimen tutkittavaksi, koska sen perustelut ovat puutteellisia.
 - Vastaaja loukkaa tältä osin erityisesti kontradiktorisen menettelyn periaatetta, jonka mukaan osapuolten on voitava käsitellä kontradiktorisesti sekä niitä tosiseikkoja että myös oikeudellisia seikkoja, jotka ovat menettelyn lopputuloksen kannalta ratkaisevia.
- 5) Viides kanneperuste: IPS (Institutional Protection Scheme)-indikaattorin käyttämisellä loukataan ylemmänasteista oikeussääntöä
 - IPS-indikaattorin soveltamisessa ei ollut ymmärretty oikein sen merkitystä, että Deutsche Hypothekenbank on jäsenenä Sparkassen-Finanzgruppen laitosten suojajärjestelmässä.
 - Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ 6 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaan vastaajan olisi pitänyt ottaa huomioon myös kyseisen laitoksen kriisintarkoituksiin joutumisen ja siten siitä seuraavan yhteisen kriisintarkoituksien vähäinen todennäköisyys sekä suhteellisuusperiaate.
- 6) Kuudes kanneperuste: Johdannaisia koskevan kokonaisvastuuposition huomioonottamisella riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” yhteydessä rikotaan delegoitua asetusta (EU) 2015/63, jota on tulkittava ylemmänasteisen oikeussäännön valossa
 - Vastaajan olisi lisäksi pitänyt riskiprofiiliin nojautumista koskevan velvollisuuden mukaisesti ottaa johdannaisia koskevan kokonaisvastuuposition delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan, 6 artiklan 6 kohdan ja 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan nojalla tehtävän huomioonottamisen yhteydessä huomioon, että Deutsche Hypothekenbankin tapauksessa kaupankäynnin ulkopuolelle on jätetty kaikki johdannaiset, jotka palvelevat yksinomaan vakuustarkoituksia ja että Deutsche Hypothekenbankin monitasoisuus on vähäistä ja sen purkamismahdollisuudet ovat suuret.

- 7) Seitsemäs kanneperuste: MREL:n (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities) huomioon ottamatta jättämisellä riskipilarin ”riskialttius” yhteydessä rikotaan delegoitua asetusta (EU) 2015/63
- Vastaajan olisi pitänyt delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ottaa huomioon kantajan keskimääräistä suurempi 67,7 prosentin MREL-suhde, joka ylitti reilusti yhteisen kriisinratkaisuneuvoston vahvistaman 8 prosentin vähimmäissuhteen.
- 8) Kahdeksas kanneperuste: Riskikorjauksen kertoimen soveltamisella rikotaan delegoitua asetusta (EU) 2015/63, jota on tulkittava ylemmänasteisen oikeussäännön valossa
- Vastaajan olisi pitänyt riskikorjauksen kerrointa vahvistaessaan ottaa huomioon kantajan kaatumisen vähäinen todennäköisyys ja sen keskimääräistä suurempi MREL-suhde riskiprofiiliin nojautumista koskevan velvollisuuden ja perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistetun elinkeinovapautta koskevan perusoikeuden mukaisesti.
- 9) Yhdeksäs kanneperuste (toissijaisesti): Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisella alakohdalla rikotaan ylemmänasteista oikeussääntöä
- Koska delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetään IPS-indikaattorin suhteuttamisesta, tällä säännöksellä loukataan perusoikeuskirjan 20 artiklan yhdenvertaisuutta koskevaa yleisperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, koska laitoksia, jotka kuuluvat samaan laitosten suojajärjestelmään ja joiden kaatumistodennäköisyys on näin ollen sama, voidaan kohdella eri tavalla.
- 10) Kymmenes kanneperuste: Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 1 mukaisella ”Pankkien väliset talletukset” määritelmällä rikotaan ylemmänasteista oikeussääntöä
- Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 1 mukainen ”Pankkien välisten talletusten” määritelmä on lainvastainen, koska sen kautta riskineutraaleja arvonpapereita, kuten esimerkiksi nimellä varustettuja Pfandbrief-lainoja (Namenspfandbriefbriefe), ei saada olemassaolevan katteen takia sisällyttää riski-indikaattorin ”Pankkien väliset luotot ja talletukset” laskelmaan.
- 11) Yhdestoista kanneperuste: Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 liitteessä I olevassa vaiheessa 2 vahvistetulla luokkiin jakamisella rikotaan ylemmänasteista oikeussääntöä
- Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 liitteessä I olevassa vaiheessa 2 vahvistettu luokkiin jakaminen on lainvastainen, koska kun luokkia on lukumääräisesti vähän ja koska jokaisessa luokassa on oltava sama lukumäärä laitoksia, kyseisen laitoksen, kuten esimerkiksi Deutsche Hypothekenbankin tapauksessa, riskiprofiilia ei ole mahdollista ottaa huomioon riittävän eriytettyllä tavalla.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetusta (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

Kanne 9.7.2021 – Saksa v. komissio

(Asia T-409/21)

(2021/C 368/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: J. Möller ja R. Kanitz)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission 3.6.2021 antaman päätöksen, joka koskee valtiontukea SA.56826 (2020/N) – Saksa – Vuoden 2020 muutokset sähkön ja lämmön yhteistuotannon (CHP) tukijärjestelmään ja valtiontukea SA.53308 (2019/N) – Saksa – Muutokset olemassaolevia CHP-laitoksia koskevaan tukijärjestelmään (KWKG:n 13 §), niiltä osin kuin kyseisessä päätöksessä todetaan, että

a) tuki CHP-sähkön tuotannolle uusissa, modernisoiduissa ja uudistetuissa erittäin tehokkaissa CHP-laitoksissa